

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 60.853 van 10 juli 1996
in de zaak A. 68.392/IV-15.707.**

In zake : Johny JANSSENS,
die woonplaats kiest bij
Advocaat L. de BRUYN,
kantoor houdende te GENT,
Keizer Karelstraat 14

tegen :

de provincie VLAAMS-BRABANT,
die woonplaats kiest bij
Advocaten J. PUTZEYS, St. GEHLEN en
X. LEURQUIN,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Sint-Bernardusstraat 98.

D E R A A D V A N S T A T E , I V e K A M E R ,

Gezien het verzoekschrift dat Johny JANSSENS
op 3 april 1996 heeft ingediend om de schorsing te
vorderen van de tenuitvoerlegging van :

- 1º het besluit van 7 september 1995 van de bestendige
deputatie van de provincieraad van Vlaams-Brabant
waarbij hij op 15 oktober 1995 ontslagen wordt als
tijdelijk leraar secundair onderwijs met volledige
prestaties aan het Provinciaal Instituut voor
secundair onderwijs (PISO) te Tienen;
- 2º het besluit van 1 februari 1996 van de deputatie
voornoemd om het advies van de kamer van beroep van
het gesubsidieerd officieel onderwijs niet te volgen
en haar besluit van 7 september 1995 te bekrachtigen;
- 3º de beslissing van onbekende datum van de provincie
Vlaams-Brabant om in zijn plaats Antoon DONCKERS aan
te stellen;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Eerste Auditeur H. VERHULST;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 3 mei 1996 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 4 juni 1996;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter J. BORRET;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat L. de BRUYN, die verschijnt voor verzoeker, en van Advocaat St. GEHLEN, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het andersluidend advies van Eerste Auditeur H. VERHULST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Gelet op het bij artikel 91 van het procedurereglement vereiste advies van de Auditeur-generaal;

1. Overwegende dat de gegevens van de zaak kunnen worden samengevat als volgt :

1.1. Bij arrest nr. 44.013 van 14 september 1993 vernietigt de Raad op vordering van verzoeker het

besluit van 18 oktober 1990 van de bestendige deputatie van de provincieraad van Brabant waarbij eensdeels Antoon DONCKERS voor de duur van het schooljaar 1990-1991 wordt aangesteld als leraar secundair onderwijs en tewerkgesteld bij het Provinciaal Instituut voor technisch onderwijs (PITO) te Tienen, en anderdeels die aanstelling en tewerkstelling worden geweigerd aan verzoeker.

1.2. Ten gevolge van dat arrest besluit de bestendige deputatie op 25 november 1993 de aanstelling van Antoon DONCKERS te "vernietigen" en als rechtsherstellende maatregel verzoeker voor de duur van de schooljaren 1990-1991, 1991-1992, 1992-1993 en 1993-1994 tijdelijk aan te stellen aan het PISO, dezelfde school als die welke in het bovenvermelde arrest PITO werd benaamd.

1.3. Op 26 oktober 1994 richt de administratie een nota tot de bestendige deputatie. Ze maakt melding van een inspectieverslag van 9 juni 1994 betreffende de toelating tot de subsidiëring van het zesde leerjaar beroepssecundair onderwijs, bijzondere optie "hotel" van het PISO, waar verzoeker werkzaam is. De gemeenschapsinspectie, aldus de administratie, brengt maar een voorlopig gunstig advies uit voor één schooljaar, dit om de volgende redenen :

"- het studiepeil van het 6de leerjaar is te zwak;

- de stroeve samenwerking tussen de verschillende leerkrachten belet de opvolging en de afwerking van het leerplan;

- de documenten zijn niet in orde".

Na de toestand toegelicht te hebben, adviseert de administratie de bestendige deputatie om hetzij aan verzoekers tijdelijke aanstelling een einde te maken, op gemotiveerd voorstel van de schooldirectie, hetzij de schooldirecteur te horen en hem duidelijke

richtlijnen te geven om de problemen aan te pakken en op te lossen.

1.4. Op 27 oktober 1994 gaat de bestendige deputatie op geen van beide voorstellen in, maar beslist ze dat een onderzoekscommissie moet worden samengesteld waarvan ze uiterlijk tegen eind november 1994 uitvoerig verslag wenst te ontvangen.

1.5. Volgens een nota van 24 april 1995 van de administratie aan de bestendige deputatie adviseert de commissie dat de deputatie aan de directeur een blaam "moet" geven en hem de opdracht "moet" geven de nodige maatregelen te treffen om te voldoen aan de opmerkingen van de inspectieverslagen en om het algemeen klimaat in de school te herstellen, een betere samenwerking tussen de leerkrachten tot stand te brengen "en de begeleiding van nieuwe leraren te organiseren"; uit de context blijkt dat met "nieuwe leraren" inzonderheid aan verzoeker is gedacht.

Volgens de nota van de administratie adviseert de onderzoekscommissie voorts dat de bestendige deputatie "kan" ofwel "de verslagen over de wijze van dienen van de heer JANSSENS, tijdelijk leraar, verwerpen hierbij steunend op het vastgestelde gebrek aan samenwerking tussen de leraars van de afdeling 'hotel' en op de ontstentenis van elke hulp en begeleiding aan de heer JANSSENS", ofwel een einde maken aan de aanstelling van J. JANSSENS, verzoeker dus, ofwel hem een andere betrekking aanbieden.

Na melding te hebben gemaakt van nieuwe, voor verzoeker ongunstige nota's van de schooldirecteur en van stukken waarin deze alle schuld bij verzoeker legt, stelt de administratie in haar nota de bestendige deputatie voor geen gevolg te geven aan het verzoek van de directeur om een einde te maken aan de tijdelijke aanstelling van verzoeker en de directeur te belasten met een aantal opdrachten en hem te waarschuwen dat de

deputatie streng zal optreden indien die opdrachten niet worden uitgevoerd.

1.6. Op 4 mei 1995 gaat de deputatie op even-genoemde voorstellen in; op 9 mei 1995 wordt dienover-eenkomstig een brief gestuurd aan de directeur.

1.7. Op 7 september 1995 besluit de deputatie met ingang van 1 september 1995 verzoekers tijdelijke aanstelling te hernieuwen (artikel 1) en zijn opdracht te bepalen (artikel 3); zij besluit tevens hem op 15 oktober 1995 te ontslaan (artikel 2), zulks "op basis van het omstandig verslag d.d. 7 juli 1995" van de schooldirecteur, waarin deze adviseert : "De betrokkene heeft mij geen voldoening gegeven".

1.8. Het ontslagbesluit is genomen met toepassing van artikel 24 van het decreet rechtspositie personeels-leden gesubsidieerd onderwijs.

Met toepassing van hetzelfde artikel stelt verzoeker op 14 september 1995 beroep in bij de kamer van beroep.

1.9. Op 21 september 1995 stelt de bestendige deputatie Antoon DONCKERS aan; diens opdracht is die welke bij artikel 3 van haar sub 1.7. vermeld besluit van 7 september 1995 aan verzoeker was gegeven.

1.10. Op 25 oktober 1995 adviseert de kamer van beroep met 7 stemmen voor en 1 stem tegen dat het deputatiebesluit van 7 september 1995 niet voldoet aan de bepalingen van artikel 24, § 1, van voornoemd decreet. De kamer van beroep overweegt :

"Overwegende dat de raadslieden van de Hr. JANSSENS in hun mondelinge verdediging diverse argumenten aanhalen om de ongegrondheid van het ontslag aan te tonen; dat zij er zich o.m. over beklagen dat de opzeggingsbeslissing van de bestendige deputatie onvoldoende werd gemotiveerd;

Overwegende dat de opzegging van een prioritair tijdelijk personeelslid op straffe van nietigheid met redenen moet worden omkleed; dat overigens alle eenzijdige administratieve rechtshandelingen met individuele strekking die rechtsgevolgen beogen voor één of meer bestuurden of voor een ander bestuur, uitdrukkelijk moeten gemotiveerd zijn; dat het daarom aangewezen is de eventuele schending van de motiveeringsplicht voorafgaandelijk te onderzoeken;

Overwegende dat ter rechtvaardiging van het ontslag het besluit van de bestendige deputatie dd. 7 september 1995 geen concrete feiten of tekortkomingen bevat die in tijd en ruimte kunnen worden gesitueerd; dat enkel wordt verwezen naar het verslag dd. 7 juli 1995 van de directie van het Instituut; dat het verslag van 7 juli 1995 evenmin de concrete gegevens bevat die aan de basis zouden liggen van de onvoldoende evaluatie over de wijze waarop de Hr. JANSSENS zijn taak heeft uitgeoefend tijdens het schooljaar 1994-1995; dat b.v. voor beroepsbekwaamheid, de vermeldingen 'onvoldoende voor keukentheorie en praktijk; totaal onvoldoende voor zaaltechnieken' en voor de invloed op de opvoeding van de leerlingen de beoordeling 'verkeerd voorbeeld' zeer algemene beoordelingstermen zijn;

Overwegende dat in de beslissing zelf de concrete feiten en tekortkomingen niet worden vermeld waarop de evaluatie steunt;

Overwegende dat uit de bepalingen van artikel 24, § 1, tweede lid, van het decreet van 27 maart 1991, alsmede uit de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, volgt dat de feiten die aan de basis liggen van een bepaalde beslissing, i.c. de opzegging, op een afdoende wijze, d.w.z. duidelijk moeten worden weergegeven in de bestuursbeslissing zelf; dat de opzeggingsbeslissing aan deze substantiële en op straffe van nietigheid voorgeschreven vormvoorschriften niet voldoet;".

1.11. Op 1 februari 1996 besluit de bestendige deputatie het advies van de kamer van beroep niet te volgen, haar beslissing van 7 september 1995 te bekrachtigen "en te motiveren als volgt, gebaseerd op de individuele beoordelingsfiche van dhr. JANSSENS, opge maakt door de schooldirectie op 7.07.1995, ten gevolge van verschillende verslagen en nota's die door de betrokkene voor ontvangst werden ondertekend of hem per aangetekend schrijven werden toegestuurd zoals vermeld

in de nota nr. P/1000 van 15.01.1996 van de dienst onderwijs :".

Volgt dan, onder zes punten, een opsomming van tekorten die aan verzoeker worden verweten. In een zevende punt genaamd "de motieven gebaseerd op de erkenning/subsidieerbaarheid van de afdeling hotel" wordt verwezen naar het advies van 15 (9?) juni 1994 van de gemeenschapsinspectie en naar een tweede voorlopig advies in mei 1995 "uitgebracht door de nieuwe inspecteur voor de studierichting 'hotel'". De deputatie besluit dan : "Alle opmerkingen, aanbevelingen, persoonlijke nota's en terechtwijzingen aan het adres van dhr. JANSSENS brachten, na bijna twee schooljaren dienst, geen verbetering".

2. Overwegende dat in zijn eerste annulatiemiddel verzoeker "schending van de formele en/of materiële motiveringsplicht" aanvoert;

2.1. Overwegende dat wat de schending van de formele motiveringsplicht betreft verzoeker schrijft : "Verzoeker herneemt de motieven die hij voor de kamer van beroep gesubsidieerd officieel onderwijs heeft uiteengezet en die voormelde kamer van beroep tot de zijne heeft gemaakt";

2.2. Overwegende dat blijkens de sub 1.10. overgeschreven motivering van het advies van de kamer van beroep, deze inderdaad verzoeker in het gelijk heeft gesteld waar deze deed gelden dat de beslissing van 7 september 1995 van de bestendige deputatie onvoldoende (formeel) werd gemotiveerd; dat echter, reagerend op het advies, de bestendige deputatie met haar besluit van 1 februari 1996 er zich niet toe bepaald heeft haar besluit van 7 september 1995 te "bekrachtigen", maar dat zij er ook een nieuwe motivering heeft aan gegeven; dat verzoeker nergens stelt dat, als formele motivering, die nieuwe motivering rechtens onaanvaardbaar is of al

evenmin als de vorige voldoet; dat in zoverre het op de formele motiveringsplicht betrekking heeft, het middel dan ook niet adequaat is met het verloop van verzoekers zaak en dus niet ernstig;

2.3. Overwegende dat wat de schending van de materiële motiveringsplicht betreft, verzoeker betoogt dat het besluit van 7 september 1995 uitsluitend verwijst naar het directeursverslag van 7 juli 1995 en naar zijn bezwaarschrift van 25 augustus 1995, maar dat "over de door verzoeker aangevoerde bezwaren, over de sfeer binnen de schoolinrichting, over de ongeoorloofde houding van de directie, de onmogelijkheid om degelijk pedagogisch werk te leveren ingevolge deze houding van de directie (met) geen woord (wordt) gerept"; dat verzoeker vervolgt :

"Geen rechtmatige conclusie kan worden getrokken uit een onrechtmatige premisse.

De provincie Brabant had, terecht, het eindverslag 1993-1994 van de schooldirectie eenvoudig naast zich gelegd ervan overtuigd zijnde dat dit verslag niet aan de vereiste objectiviteit voldeed.

Het verslag 1994-1995 is louter willekeurig. Het is niet alleen subjectief. Het is tendentieus.

De Provincie Vlaams-Brabant moest hiervan op de hoogte zijn. Had de inrichtende macht, reeds in november 1994, geen speciale commissie opgericht met als opdracht verslag uit te brengen over het beleid van het PISO te Tienen?";

2.3.1. Overwegende dat hetgeen uit het antwoord van de verwerende partij betrokken kan worden op de schending van de materiële motiveringsplicht, kan worden weergegeven als volgt :

1º een opzeggingsbesluit is geen jurisdictioneel besluit en moet dus niet alle door de betrokkene aangevoerde argumenten bespreken;

2º in casu is dat des te meer het geval daar het bezwaarschrift van verzoeker tegen het verslag van de directie zeer summier is : "hij beperkt er zich toe naar vorige individuele nota's te verwijzen i.v.m. hem

'ten laste gelegde feiten', feiten die naar zijn mening 'ongetwijfeld gebruikt werden om deze beoordeling toe te kennen'";

3º verzoeker licht zijn bewering dat het verslag 1994-1995 willekeurig en tendentiek is niet toe, spreekt de inhoud ervan niet concreet tegen; zo verplicht hij de Raad van State en de verwerende partij ertoe zelf uit te maken waarin de zogenaamde willekeur bestaat; dat is onverenigbaar met de grote spoed waartoe de rechter en de verwerende partij genoopt worden in de fase van het kort geding;

2.3.2. Overwegende dat op één punt het betoog van verzoeker en dat van de verwerende partij gelijk lopen : beide negeren de motivering van het tweede besluit van de bestendige deputatie, dat van 1 februari 1996; verzoeker doet dat door zijn kritiek alleen te richten op de motivering van het eerste besluit, dat van 7 september 1995; de verwerende partij doet dat door tegen die kritiek niet in te brengen dat de motivering van het besluit van 7 september 1995 voorbijgestreefd is door die van het besluit van 1 februari 1996; dat aldus beide partijen het gerechtelijk debat vervalsen, verzoeker evidentelijk, maar ook de verwerende partij : deze stelt de motivering van het besluit van 7 september 1995 als voldoende voor, terwijl de kamer van beroep geoordeeld heeft van niet en terwijl de verwerende partij dat oordeel niet heeft afgewezen maar er impliciet heeft aan toegegeven door in haar besluit van 1 februari 1996 een nieuwe motivering neer te schrijven;

Overwegende dat het verantwoord lijkt om, teneinde in de huidige stand van het geding het gerechtelijk debat enige zin te geven, na te gaan in hoeverre woord en wederwoord betrokken kunnen worden op de motivering van het besluit van 1 februari 1996;

2.3.3. Overwegende dat aan verzoekers bezwaarschrift van 25 augustus 1995 de verwerende partij onrecht doet; dat hij niet gewoon verwijst naar "vorige individuele nota's" maar stelt dat hij zich tegenover die nota's herhaaldelijk verantwoord heeft; dat hem bezwaarlijk verweten kan worden dat hij schrijft te menen dat de hem in die nota's ten laste gelegde feiten "ongetwijfeld gebruikt werden om deze beoordeling toe te kennen"; dat zulks immers een reactie was op een motivering die de kamer van beroep te vaag heeft bevonden en dat de verwerende partij na ontvangst van dat advies haar motivering heeft overgedaan;

Overwegende dat in die nieuwe motivering de verwerende partij een reeks concrete feiten opgeeft; dat blijkbaar aangenomen moet worden dat die feiten deze zijn waarop het in het eerste besluit vermelde verslag van 7 juli 1995 van de schooldirecteur is gebaseerd; dat, immers, ditmaal wordt verwezen naar de "individuele beoordelingsfiche van dhr. JANSSENS, opgemaakt door de schooldirectie op 7.7.1995"; dat zo het "verslag" vermeld in het eerste besluit en de "individuele beoordelingsfiche" vermeld in het tweede besluit al niet één en hetzelfde stuk zijn - in het administratief dossier treft men wel een stuk benaamd "verslag" aan, maar daarnaast niet een stuk benaamd "individuele beoordelingsfiche" - in ieder geval moeilijk geloofd kan worden dat ze op wezenlijk verschillende concrete feiten berusten; dat, bijgevolg, wanneer verzoeker het verslag van de directie willekeurig en tendentieus noemt, dat oordeel klaarblijkelijk ook geldt voor de individuele beoordelingsfiche; dat verzoeker niet verweten kan worden dat hij dat oordeel hoegenaamd niet staft; dat zo hij zich wellicht aan een overtrokken woordgebruik schuldig maakt wanneer hij beweert dat de verwerende partij het verslag van de directie over het schooljaar 1993-1994 "eenvoudig naast zich (had) gelegd ervan overtuigd zijnde dat dit verslag niet aan de vereiste

objectiviteit voldeed", zoveel toch waar is dat, naar sub 1.3. tot en met sub 1.5. hierboven is gebleken, noch de administratie, noch de door de bestendige deputatie gewilde onderzoekscommissie, noch de bestendige deputatie zelf tot de slotsom waren gekomen dat de directeur in zijn kritiek van toen zo overtuigend was dat het ontslag van verzoeker zich onvermijdelijk opdrong; dat met name de onderzoekscommissie vond dat aan de directeur een blaam "moest" worden gegeven en verzoekers aanstelling "kon" worden beëindigd; dat, voor zover de door de verwerende partij ingediende stukken de Raad in staat stellen zich daarover een oordeel te vormen, ook de gemeenschapsinspectie in juni 1994 de oplossing voor de moeilijkheden in de betrokken school niet zag in het ontslag van verzoeker : zie sub 1.3. de weergave door de administratie van haar standpunt; dat in haar besluit van 1 februari 1996 de verwerende partij wel melding maakt van een nieuw advies van mei 1995 van de gemeenschapsinspectie, maar dat zij niet vermeldt op welke gegevens en beoordelingen het is gebaseerd en dat de Raad zulks niet eigener gezag kan nagaan, want het advies is niet in het administratief dossier gevoegd;

Overwegende dat men niet kan stellen dat voorgaande bedenkingen over het schooljaar 1993-1994 in genen dele overgedragen kunnen worden op het schooljaar 1994-1995 waarover de beoordelingsfiche van 7 juli 1995 handelt; dat de verwerende partij dat immers zelf heeft gedaan : in de brief waarbij zij de beslissing van 1 februari 1996 aan verzoeker meedeelt, geeft ze de data op van de verslagen en nota's waarop de beoordelingsfiche is gebaseerd; welnu, sommige van die stukken dateert ze tussen 6 juni 1994 en 4 juli 1994;

Overwegende dat nog andere van voormelde stukken gedateerd zijn van vóór de sub 1.5. gerelateerde nota van 24 april 1995 van de administratie en dat in die nota trouwens verwezen wordt naar aldus gedateerde

stukken; dat nu in die nota de administratie niet voorstelt verzoeker te ontslaan en nu, naar sub 1.6. is gezien, de deputatie de administratie heeft gevolgd, de vraag gesteld mag worden of ook ten aanzien van die stukken de verwerende partij zelf niet geoordeeld heeft dat de beoordeling van verzoeker door de directeur, zoniet "willekeurig", "subjectief" en "tendentieus" was, dan toch de nodige overtuigingskracht ontbeerde;

2.3.4. Overwegende dat, onder abstractie van de daarnet nog eens geciteerde sterke adjectieven die verzoeker gebruikt, de Raad van oordeel is dat deze twijfel heeft doen rijzen omtrent de deugdelijkheid van de motieven van zijn ontslag en dat de verwerende partij die twijfel onvoldoende heeft weggenomen; dat de aldus gebleven twijfel volstaat om het middel, in zoverre het gesteund is op schending van de materiële motiveringsplicht, voor ernstig te houden;

3. Overwegende wat het moeilijk te herstellen ernstig nadeel betreft, dat opgemerkt moet worden dat, zoals de kamer van beroep hem heeft genoemd, verzoeker een "prioritair tijdelijk personeelslid" is; dat normaal het gebrek aan stabiliteit van een tijdelijke aanstelling uitsluit dat het verlies van zulk een aanstelling een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan veroorzaken; dat echter juist een "prioritair tijdelijk personeelslid" wel een zekere stabiliteit geniet, aangezien, blijkens artikel 21, § 2, van het decreet rechtspositie personeelsleden gesubsidieerd onderwijs, zijn niet-heraanstelling voor een nieuw schooljaar gemotiveerd moet worden, en, blijkens artikel 24, § 1, van hetzelfde decreet, hetzelfde geldt voor zijn opzegging; dat derhalve het voor de hand liggende materieel en moreel nadeel dat verzoeker aan een opzegging wegens niet voldoen verbindt, als ernstig en moeilijk te herstellen beschouwd kan worden; dat de verwerende partij de Raad niet van het tegenovergestelde overtuigt;

dat ze ten aanzien van het materieel nadeel precies het argument gebruikt dat alleen voor een gewone tijdelijke aanstelling volle gelding heeft, te weten dat "verzoeker slechts tijdelijk aangesteld was en op het einde van het schooljaar telkens het risico liep niet meer aangesteld te worden"; dat ze het moreel nadeel "waarschijnlijk" noemt, maar herstelbaar; dat ook hier de verwerende partij maar gevolgd zou kunnen worden wanneer het een gewone tijdelijke aanstelling betrof;

4. Overwegende dat voldaan is aan de voorwaarden gesteld in artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State die vervuld moeten zijn wil een vordering tot schorsing worden toegewezen;

Overwegende dat artikel 17, § 4, van de voormelde gecoördineerde wetten het volgende bepaalt :

"(...) Indien de schorsing is bevolen, wordt binnen zes maanden na de uitspraak van het arrest uitspraak gedaan over het verzoekschrift tot nietigverklaring";

dat een zo korte termijn zich niet verdraagt met de gewone termijnen van de rechtspleging; dat deze laatste derhalve dienen te worden ingekort zoals wordt aangegeven in het onderstaande dictum,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Bevolen wordt de schorsing van de tenuitvoerlegging van :

- 1º het besluit van 7 september 1995 van de bestendige deputatie van de provincieraad van Vlaams-Brabant waarbij Johnny JANSSENS op 15 oktober 1995 ontslagen wordt als tijdelijk leraar secundair onderwijs met volledige prestaties aan het Provinciaal Instituut voor secundair onderwijs te Tienen;
- 2º het besluit van 1 februari 1996 van de deputatie voornoemd om het advies van de kamer van beroep van het gesubsidieerd officieel onderwijs niet te volgen en haar besluit van 7 september 1995 te bekrachtigen;
- 3º de beslissing van onbekende datum van de provincie Vlaams-Brabant om in zijn plaats Antoon DONCKERS aan te stellen.

Artikel 2.

De termijn voor het indienen van de memories van antwoord en van wederantwoord wordt beperkt tot dertig dagen.

De termijn voor het indienen van de laatste memories wordt beperkt tot vijftien dagen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare
terechtzing, op tien juli 1900 zesennegentig, door de
Ive kamer, die was samengesteld uit :

de H.	J. BORRET,	kamervoorzitter,
Mevr.	M.-R. BRACKE,	staatsraad,
de H.	A. VANDENDRIESSCHE,	staatsraad,
Mevr.	S. VAN AELST,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. VAN AELST.

J. BORRET.